

AS LÁGRIMAS MILAGREIRAS

Era unha mañá clareada , 12 de junio do 2009 , día no que Laura cumpría once anos. Laura era unha rapaza de mediano tamaño, pelo castaño e de moi bo corazón. A Laura encantáballe cumprir anos , pero ese día non lle apetecía celebrar o aniversario, presentia que algo malo ía a pasar.

Cando estaban a comer , Carla a súa irmá díxolle :

-Laura hoxe estas de cumple.-Laura , ca cabeza baixa non lle respondeu.

-Que che pasa ,Laura?-preguntou a nai de Laura.

-Mamá seguro que che parece estrano, pero hoxe non me apetece cumprir anos.

-Que,que?-dixo patricia.

-O que oiches mamá-murmurou Laura

-¿pero que pode pasar o día do teu cumpleaños?- preguntou patricia

-Non o sei –dixo laura.

-Iрмаiña deixate de lerias e sopra as veas.-comentou Carla.

-Non Carla as veas son para a tarde, cando veñan os convidados.-dixo Laura.

-Jo, Lauriña eu quería que as soprases agora.

-Diso nada señorita.-dixo Manuel, o pai de Laura.

-Ala, ala, ala, dexádevos de cháchara é a limpar.- dixo Patricia.

-Mamá, ¿porque Laura di que lle vai pasar algo malo? . –preguntou Carla.

-Non sei Carliña, non sei.

Cando Patricia acabou de limpar, ela e máis Laura, prepararon larpeiradas. Había de todo: gominolas, tarta de amorodos, tarta de

Cando xa empezaban a vir os convidados, Laura ofrecíalles, tarta de queixo, e de amorodos.

Laura xa se esquecera de presentimento, cando sentíu algo dentro dela que nunca antes sentirá.

Paula quedouse quieta coma unha estatua. Todos os convidados empezaron a mirala asustados e os rapaces pequenos a rirse.

De supeto chega Patricia preguntando que pasaba a Aidara, a mellor amiga de Lauriña que estaba quieta desde facía cinco minutos.

-¿Qué me pasa? –dixo Laura de repente.

-Eso digo eu. –dixo Patricia.

-Sintín dentro de min algo raro. –murmurou Laura.

E de repente sentiuse o ruído dun coche que frenaba.

-Que foi eso!. –exclamou Iria a prima de Laura.

-Foi o ruído dun coche frenando. –dixo Aidara.

Feron ver que pasaba e viron a Cuky o con de Laura na carretera sangrando, pero aínda seguía vivo.

Patricia avisou a Manolo, para que levase o can ao veterinario.

Cando Manolo está a punto de coller o can, a Laura empezaronlle a caer lágrimas enriba de Cuky, e entón ocorreu un milagre: Cuky deixara de sangrar, grazas as lágrimas de Laura. E o máis alucinante: Cuky non tiña ningunha ferida!

Desde o 12 de xuño do 2006, Laura, coas súas lágrimas milagreiras curaba enfermidades e feridos, e se alguén da quela vila estaba enfermo, ou ferido, chamában a Laura para que lla curase, e Laura iba e curáballe.

FIN